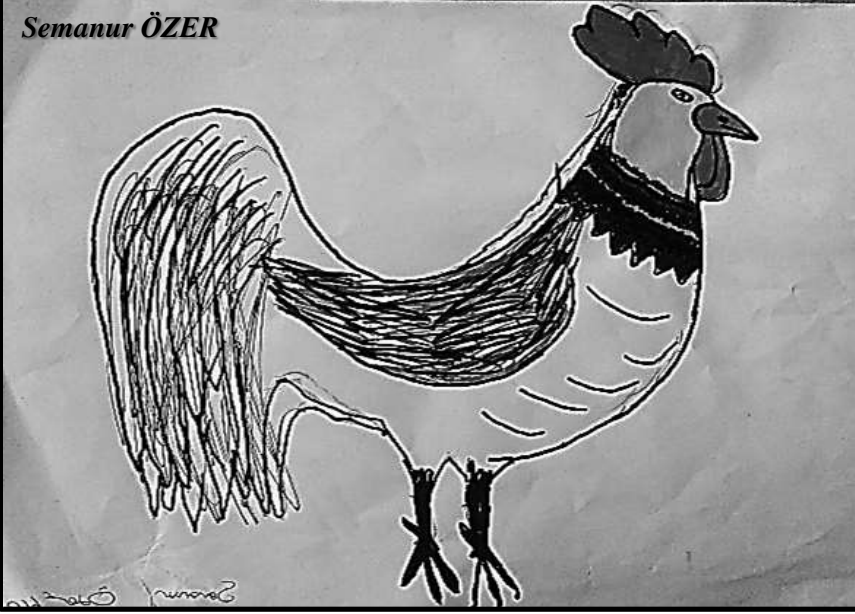

PUSULA

Kültür - Sanat - Edebiyat

Yıl: 2017-2018
Dönem: 2
Sayı: 8

Semanur ÖZER

Hatice GÜRBÜZ
UZAYA DAİR

Merhaba arkadaşlar ben Hatice. Hepinizde benim gibi uzayı merak ediyorsunuzdur. Dünyanın ve diğer tüm gezegenleri boşlukta nasıl asılı kaldıkları gibi. Ben çocukken Dünyanın düz olduğunu ve bizim de onun üstünde durduğumuzu sanıyordum. Güneşi de bir lamba... Meğerse öyle değilmiş: dünya küre şeklinde Güneş'te dünya ya milyonlarca kilometre uzaktaymış. Bu bilgiyi öğrendikten sonra çocukluk bilgilerimin hepsinin bir hayal ürünü olduğunu düşünmeye başladım.

Birde aklıma takılan ve cevabını çok merak ettiğim soru var. Sizin de tahmin ettiğiniz gibi, astronotlar... astronotlar nasıl kişilerdir? Üzerlerine beyaz bir mont gibi bir şey giyip uzaya giden insanlar. Ama aslında öyle değil. Astronotlar uzaya gitmek için o kadar çok önlem alıyor ki! Çünkü herkesin bildiği gibi uzayda oksijen yok. Bu yüzden yeryüzünde gezindikleri kıyafetlerle uzayda gezinmeleri imkansızdır tepeden tırnağa hazırlıklı giderler, her türlü ihtimale karşı. Bir de yanlarında her zaman donmuş yiyecekler götürürler. Çünkü orada yer çekimi yok bu yüzden her şey yukarda uçuyor. Aranızda astronot olmak isteyen veya uzayla ilgili bir meslek isteyen bir kişi varsa çok sıkı bir eğitimden geçmeli. Mesela ben küçükken astronot olmayı isterdim. Ama bu bilgiler beni biraz daha düşündürdü. Ne de olsa dünya da bu kadar meslek var. Ben niye sıcacık yuvamdan, güzel dünyamdan çıkıp başka gezegenlere ya da uzaya gideyim? Bilim insanları Mars'ta su ve oksijenin olmadığını söylüyor. Ama bence Mars'ta su var. Hayatta. Zaten ben bu yüzden astronot olmak istiyordum. Herkese gerçeği göstermek için. Çünkü birkaç yıl önce Mars'ta su kütlesine rastlanmıştı. Bundan yola çıkarak Mars'ta su olduğu ve yaşamın olduğu söylenebilir. Ama oksijen olduğu konusunda biraz şüpheliyim.

Ben elimdeki kaynaklar, kitaplar dergiler ve internetten ancak bunları bulabildim. Bulduklarım yeterli değil, siz bana yardım edip daha çok bilgi sahibi olursanız, size de bana da çok yararı olur. Kütüphanelerde veya uzay bilim dergilerinde bu bilgilerin çoğunu bulabilirsiniz. Çünkü uzayın çözülmemiş o kadar çok gizemi var ki.

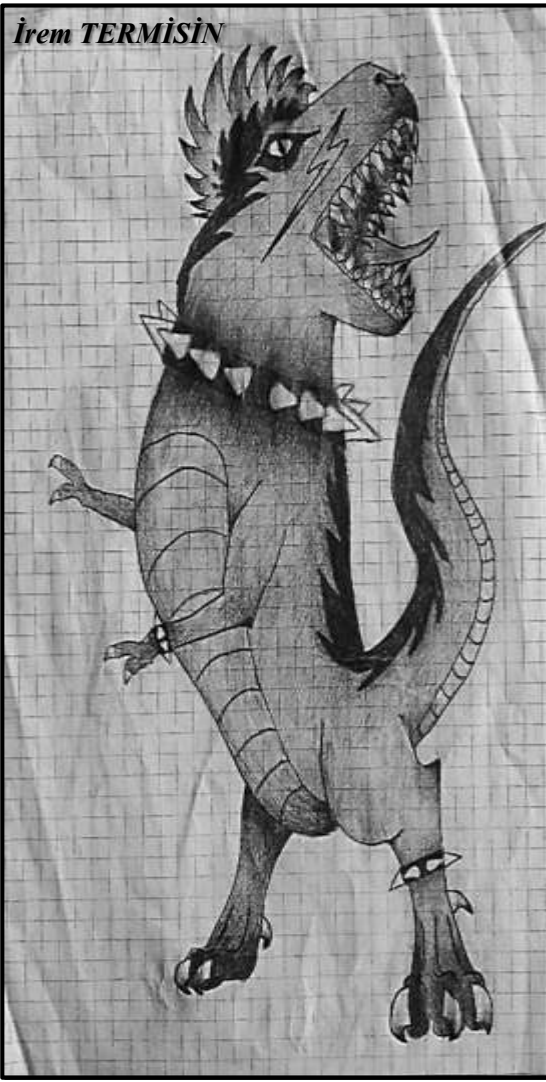
Medine BAYRAM
VAPUR YOLCULUĞU

Atlıyorsun bir vapura
Anadolu yakasına geçiyorsun.
Atlıyorsun bir vapura
Denizlerin üstünde terliyorsun.
Atlıyorsun bir vapura
Mavinin dansını izliyorsun.
Atlıyorsun bir vapura
Güneşin battığı yere gidiyorsun.
Atlıyorsun bir vapura
Denizin ve gökyüzünün mavisine dalıyorsun.
Atlıyorsun bir vapura
Martıların, balıkların konuşuyorsun.
Atlıyorsun bir vapura
Güneşi kucaklıyorsun.

Zeynep GÜRBÜZ
ETRAFINIZA BİR BAKIN

Etrafınızda ne kadar çok insan, bitki, eşya, hayvan var değil mi? Etrafınıza bir bakın, dışarıda ne güzel yerler var siz bunların hepsinden yararlanıyor, herkesin de yararlandığını sanıyorsunuz değil mi? Çok yanılıyorsunuz...

İnsanoğlu hep böyle düşünür. Etrafınızda ki zenginliklerden mahrum kalana kadar. Herkes; duyabilenler, konuşabilenler kadar şanslı değil, bunu asla unutmayın. Sadece beş saatliğine gözlerinizi kapatın kulaklarınızı tıkayın ve susun... Çok zor değil mi? Beş saatliğine susup, kulaklarınızı tıkayıp, gözlerinizi kapatıp durmak çok zor. Hayatınız adeta yarım kalır. Kim ister ki ömrünü yarım yaşamış hayat ile bitirmek? Hiç kimse. Bir de onları düşünün. Beş saat değil tüm ömürlerini böyle geçiriyorlar. Sizin hayatınızda en çok istediğiniz şey nedir? Belki araba, villa, elbise, milyonlar... onların ki ne? Her zaman yanlarında olan anne ve babalarının yüzünü görmek, belki de daha yeni doğan bebeğin o masum gülüşünü görmek. O kadar... Oysa siz bunları her zaman yapabilirsiniz. Eğer insanoğlu böyle bir yaşamın yokluğunu yaşayıp derinden hissedebilseydi eminim ki hayatına şükrederdi. Şimdi sadece susun ve etrafınızda ki nimetlere üç gün sonra bir daha bulamayacak gibi bakın bu nimetlerin güzelliğini tatmayacak gibi bakın. İşte o zaman herkes anlayacak etrafında ki nimetlerin güzelliğini. Şimdi sizden bir şey daha isteyeceğim: Bir düşünün duymayan, görmeyen, konuşamayan biri sizden ne isterdi? Belki de onu sizden canı gibi seven anne ve babasının sesini duymak isterdi. İnsanın bunun söylerken duyarken içi sızlar. Eğer biz onlara acıyıp, onları aşağılarsak zaten var olan üzüntülerini ikiye katlamış oluruz. Bir düşünsenize herkesin birbirine yardım ettiği bir dünya. Ne kadar güzel olur değil mi? Böyle bir dünyada yaşamak istiyorsanız ilk adımı siz atın.

Bir zamanlar birbirleri ile çok iyi iki dost kedi varmış. Bu kediler birbirlerinden hiçbir zaman ayrılmazlar beraber yaşarlarmış. Her buldukları yemeği beraber yemişler. Bir gün bu iki dost kedi beraber dolaşırken konuşmaya başlamışlar bu arada bu kedilerin ismi Pamuk ve Tombik'miş. Pamuk kar gibi beyaz. Tombik ise şişman bir kediymiş. Tombik şöyle demiş;

-“Canım arkadaşım biz neden sadece iki kişi dolaşıyoruz ki”

-Neden “ diye sormuş pamuk”. Tombik şöyle devam etmiş:

-“Biz seninle çok iyi arkadaşız. Daima yemeklerimizi paylaşıyoruz ama bir kedi daha bulsak onunla arkadaş olsak, hem birlikte kuvvet doğar. Karşılaştığımız engelleri daha kolay aşar, daha çok yemek buluruz ne dersin?” demiş.

Aslında pamuk yeni bir dost fikrini beğenmemiş. Çünkü herkese güvenmiyormuş. Ama dostunu kırmamak için fikrini kabul etmiş. Ardından:

-Sen yeni arkadaşın gerçekten istiyor musun? Diye sormuş, Tombik.

-Evet, gerçekten istiyorum hem benim tanıdığım biri var onun hiç arkadaşın yok ama o beni dostu olarak görüyor adı “Şimşek” sende onu görürsen seversin demiş. Pamuk kabul ettiğini söylemiş. Sonra iki kedi gidip Şimşek'i bulmuşlar ve onunla konuşmuşlar. İkisi çok iyi dost olduklarını anlatmışlar. Şimşek arkadaşlığı kabul etmiş. Ama Pamuk'u hep sevmemiş. Sonra beraber dolaşmaya başlamışlar. Ama şimşek Pamuk Tombik 'in arasını bozmak için planlar yapıyormuş. Çünkü onların dostluklarını kıskanıyormuş. Pamuk ve tombik Şimşek' in planını anlamışlar ve ona ders veremeye kara vermişler. Tombik ve Pamuk küsmüş gibi yapmışlar ve Tombik buralardan gitmeye karar vermiş. Şimşek çok sevinmiş. Ama Tombik'in gittiğini görünce de üzülmüş. Yaptığı hatayı anlamış. Çok üzülmüş, o sırada Tombik ve Pamuk gelmişler. Şimşek onlardan özür dileyip, barışmışlar. Üçü çok iyi dost olmuş. Şimşek ise dostluğun önemini anlamış. Ve üç dost kedi hiçbir zaman ayrılmamış. Pamuk, Şimşek'i sevmemiş olsa bile zamanla birbirlerini sevmişler ve çok iyi dost olmuşlar.

Hafize Betül AKSEL **BAYRAK AŞKI**

Dalga dalga bayrak,
Gökte süzülürken,
Vatan uğruna Mehmetçik,
Cephede savaşırken,

Bayrak gökten inmesin,
Ezan sesi hep gelsin,
Vatanımız bölünmesin,
Bayrak aşkı bitmesin,

Bayrak aşkı başka,
Kimse bakmaz bu aşkla,
Bu vatan bölünmez,
Bir düşman kurşunuyla,

Cihan AKYÜZ **EĞİTİM NEREDE BAŞLAR?**

Okul ve aile arasında önemli bir bağ olması gerektiğini düşünüyorum. Biz öğrenciler okulda öğrendiklerimizin hepsini ailemizin yardımlarıyla devam ettirmeliyiz.

Eğitim okulda mı başlar evde mi başlar sorusu aklıma geliyor. Aile doğduğumuz gündün beri sahip olduğumuz en değerli kişilerden oluşur. Anne kavramı bizim için çok önemli. Bize her şeyi öğretmeye çalışır. Eğitimi ilk ondan alırız . Bir anne her zaman çocuğunun yanındadır. Ona yapması gerekenleri, uzak duracağı her şeyi öğretmeye çalışır. Örnek model olarak yanımızdan bir an olsun bile ayrılmaz. Babalarda annelerin en büyük destekçisidir. Aile büyüğü olarak yapacağı hareketlere, davranışlara, söylediği sözlere çok önem vermelidir. İlk başta da sevgisini vermelidir. Sevgiyle büyüyen çocuk her zaman karşısındaki insana da sevgiyle yaklaşır. Bu yüzden ilk olarak eğitim aile de başlar okulla birlikte devam eder. Okul başlayınca aile de eğitim biter diye bir düşünce olmamalıdır. İş birliği içinde yürümelidir. Bizler ailede ne kadar güzel yetiştirilirse çevremize de o kadar faydalı insanlar olur sevgimizi de herkese yansıtırız.

Sonuç olarak her birey kendi çocuğunu ahlaklı, saygılı, başkalarının haklarına saygı duyan; en önemlisi her şeye sevgiyle yaklaşan bir çocuk yetiştirirse topluma çok yararlı insanlar yetiştirmiş olur. Okulda da öğretmenlerimize büyük destek sağlayıp onların daha iyi eğitim vermesine vesile olmuş olur.

Busenur ÇAĞLAR **MÜCADELE ET**

Pes etmemek, zorluklara karşı gelebilmektir. Yılmadan mücadele etmek demektir. Mesela bir insan, oyunda topa vuramıyorum diye çıkmak yerine tekrar tekrar çalışsa işte o zaman en iyi oyuncuyu bile geçebilir. Örneğin bir kişi, bisiklet sürmekten korkuyor ve bisiklet

süremiyor. Hiç mücadele etmezse bisiklet korkusunu yenemez. Ama sürekli denese korkularının üstüne gitse çok kolayca bisikletini sürebilir. Fakat kolay yolu tercih ediyor. Aslında kolay yolu tercih etmese korkularının üstüne gitse rahat bir şekilde bisiklet sürebilir.

İnsanlar çok kolay pes ettiği için çok fazla zorluğa katlanamıyor. Hemen ilk engelde pes ediyor. Oysa bunun yerine mücadele etseler daha iyi olacaktır. Yani insanlar çok zorluğa gelemiyor. En ufak olumsuzluğa karşı gelmeyi tercih etmiyor hale geldiler. Hayata karşı hedeflerimizden ne olursa olsun vazgeçmemeliyiz. Önümüze türlü engeller ve problemler çıksa da, onları aşar hedeflerimize doğru ilerlememiz gerekir. Mücadele etmenin tadını insanoğlu bir kez aldı mı bu lezzetten kolay kolay vazgeçmez. Sonuç olarak asla hayallerimizin peşini bırakmamalıyız. Umudumuzu her zaman korumalıyız.

GEREKEN DOSTLUK

Biz insanlar için arkadaşlık gerçekten de çok önemli bir kavramdır. Yaşamın her anında sıkıntıları paylaşacak bir arkadaş, bir dost yani seni anlayacak birilerini arıyorsun. Karşına “Ben varım kardeşim.” diyeceğimiz dostlara ihtiyacımız var bizim. Diyelim ki senin bir arkadaşın var. Sen onu kendine bir dost, bir sırdaş olarak gördün. Fakat o senin en zor anında yanında olmadı. Ne kadar acı verici bir durum. Mesela sen dostuna bir sır verdin. Hani bir söz vardır ya “Söyleme dostuna o gider söyler dostuna” gerçekten de öyle. Sen gidersin her şeyi anlattırın ama o gider başkalarına anlatır. Allah hepimizi böyle insanlardan korusun. Dostlarımızı çok iyi seçmemiz lazım onları öyle tanımamız lazım ki sadece zor gününde değil iyi gününde de senin yanında olmalı. İyi gün dostu olmamalı. Aksine hem iyi hem kötü gün dostluklarına ihtiyacımız var bizim. Onlar bize kardeş gibidirler. Bazen de kardeşten öte oldukları da oluyor. Ben sözlerimi burada bitirmek istiyorum. Bu yazıyı okuyan herkese de Allah kardeş gibi dostlar nasip etsin.

KARTAL VE TAVŞAN

Günlerden bir gün bir ormanda kartal ve tavşan varmış. Bu kartal tavşana düşmanmış. Sürekli tartışmış. Hep tavşan haklı çıkardı yine bir gün kartal havada uçarken tavşanı görür ve gördüğü yerde yakalar. Tavşan çok şaşırılmıştır.

-İmdaat diye bağırma başlar.

Ama tavşanı kimse duymaz, duysalar da havada oldukları için bir şey yapamazlar sonra kartal kendi yuvasına götürür ve bağlar. Tehdit etmeye başlar.

-Sakın buradan bir yere gitme. Gidersen çok kötü olur ona göre der. Tavşan ise,

-Ne yaparsın, hiç bir şey yapamazsın, der.

Tavşanın bu sözleri kartalı gaza getirir. Kartal çok sinirlenir ve oradan ayrılır. Ormanı kolaçan eder ve bir kalabalık görür. Biraz yaklaşır bilmiyormuş gibi herkes tavşan nerde diye telaşa düşmüştür. Herkes onu arıyordu. Yani ormanda herkes tavşanı seviyordu. Sonra kartal tam oradan çıkacakken ormanın kralı Aslan gelir, ve der ki:

-Kartal dur bakalım nereye gidiyorsun, der.

Kartal çok endişeli bir şekilde:

-Hiç evime gidiyorum, der.

Herkes kartaldan şüphelenir. Aslanda bunların çoktan kavga ettiklerini bilir. Ama emin değildir. Kartal evine dönmüştür ve tavşana bakar yerinde mi diye. Tavşan uyuyordur. Hemen onu kaldırır.

-Şimdi seni ormana bırakacağım, ama kimseye söylemeyeceksin der. Tavşan kabul eder. Kartal ormanın ıssız derinliklerine bırakır tavşanı. Tavşan her şeyi Aslana anlatır ve aslan çok sinirlenir. Aslan kartalın ormana gelmesini bekler Kartal ormana gelir. Bunu gören Aslan kartalı sıkıştırır. Kartal çok korkar ve kimseye bir daha kötülük yapmaz.

TİLKİ VE KAPLUMBAĞA

Günlerden bir gün bir tilki varmış. Ama ne tilki. Kurnaz mı kurnaz, sinsi mi sinsi. Bu tilkinin bir bahçesi varmış. Farklı farklı meyve ağaçları, türlü sebzeleri varmış. Birde yaşlı kaplumbağa varmış. Kaplumbağa ise doğru dürüst bir hayvanmış ama bu tilki bu kaplumbağadan nefret edermiş. Çünkü doğru söz söyleyeni dokuz köyden kovarlar. Kurnaz bir tilki ve dürüst bir kaplumbağa için doğru bir söz. Bir gün kaplumbağa ve tilki pazarda yan yana ürün satıyorlarmış. Ve kaplumbağa fark etmiş ki tilki tüm çürük hatalı ürünleri satıyormuş. Bunun üzerine kaplumbağa: -“Bu yaptığın yanlış bir daha yapma”, demiş: Bunun üzerinden aynı hataya devam etmiş. Tilki de ona: -“Sen karışma bu işe” demiş. Kaplumbağa:

-“Seni çürük ürün sattığın için şikayet ederim” demiş.

Tilki ise bu sözün üzerine kaplumbağanın evinin etrafına çürük meyveler dökmüş. Bu durumda kaplumbağa çok üzülmüş. Öyle böyle derken aradan on yıl geçmiş. Kaplumbağanın evinin etrafı ağaçlarla dolmuş. Ama tilki çok fakirleşmiş. Çünkü sattığı çürük mallardan dolayı kimse ondan meyve sebze almamış. Kaplumbağa ise tilkinin evin etrafına attığı çürük meyvelerden oluşan ağaçlardan elde ettiği meyveleri pazarda satmaya başlamış. Bir gün kaplumbağa pazarda meyve satarken tilkiyle karşılaşmış. Tilki kaplumbağayı görünce - “Özür dilerim” demiş.

Kaplumbağa ise:

-“Önemli değil gel sende benimle çalış beraber para kazanalım” demiş.

Tilki bu teklifi hemen kabul etmiş. Ve sonsuza dek mutlu yaşamışlar. Böylece İyilik her zaman kazanmış.

Vicdan; dünyada ve tüm insanlarda bulunması gereken bir değerdir. Eğer insanın içinde vicdan dediğimiz duygu varsa bu onun onurunu insanlığını gösterir. İnsanın içinde acıma duygusu , merhamet yoksa ahlaki değerinin olmadığını gösterir. Asıl insan içinde vicdan duygusu barındıran kişidir. Mesela; yolda gördüğü yardıma muhtaç bir insana yardım etmesi onun vicdanı ile ilgilidir. Hem kendi vicdanı rahat olacak hem de Allah katında büyük bir sevaba girecektir. İçimizdeki vicdan terazisini dengede tutmamız gerekir. Vicdanı olan insandan korkmamalıyız. Bizlerde sadece insanlara değil hayvanlara bile vicdan göstermeliyiz. Yolda yaralı bir hayvanı gördüğümüzde umursamadan yanından geçemeyiz. Zaten ona hiç üzülmez direk yanından geçerek vicdanımızı sorgulamamız gerekir. Benim gözümde vicdanlı insan değer verilecek insandır. Vicdanımız bizim yanılmaz bir yanımızdır biz onu yok etmedikçe.

Ebru AKBULUT

Semanur ÖZER

ÖĞRETMENLE RÖPORTAJ

Öğrenci: Hayaliniz de hangi meslek vardı ?

Öğretmen : Hayalimde öğretmen olmak istiyordum .

Öğrenci : Bu mesleği seçme amacınız neydi?

Öğretmen : Amacım ilgi ve merakım öğretmenlik alanındaydı. İnsanlığa önem kazandıran bir meslek olduğunu düşünüyorum. Gelecekte yurdumuzu temsil edebilecek bireyler yetiştirmek istiyorum.

Öğrenci: Bu meslek insanlığa ne kazandırıyor?

Öğretmen : Her bir doktor, polis, avukat, hakim, savcı... gibi meslekler öğretmenler tarafından yetiştiriliyor. Öğretmen mesleği bize mutluluğu sevgiyi paylaşmayı öğretmektedir.

Öğrenci: Çocukları seviyor musunuz?

Öğretmen : Eğer onları sevmeseydim bu mesleği severek yapmazdım. Sevgi veremeyen bir insan karşılığını hiçbir şekilde alamaz.

Öğrenci: Çocuklara eğitim vermek nasıl bir duygu ?

Öğretmen: Çocuklara bir şeyler öğrettiğimde çok mutlu oluyorum . Hayatta da bunun karşılığını görmek paha biçilmez bir duygu.

Öğrenci: Hiç mesleğinizden pişmanlık duyduunuz mu?

Öğretmen: Asla! Pişmanlık duymadım. Pişmanlık duyduğum an bu mesleği bırakmam lazım. Çünkü öğrencilerime verimli bir öğretmen olamam.

Öğrenci: Sizinle röportaj yaptığım için teşekkür ederim.

Öğretmen: Rica ederim.

Damla ÇOLAK

OKUL

Okumayı, yazmayı
Sayıları saymayı,
Bu sevgi yuvasında
Öğrendim ben her şeyi.

Büyüklere saygıyı ,
Küçüklerle sevgiyi,
Kalem tutup çizmeyi,
Öğrendim ben her şeyi.

Cihat AKYÜZ

EVLADIN VAZİFESİ

Anne ve baba çocuklarını her türlü zarar ve tehlikeye karşı korumak için elinden gelenin en fazlasını yapar. Anne uyumaz, aç kalır tüm fedakârlığı yapar, evladına bakar. Aynı şekilde babada dişini tırnağına takar ailesini mağdur etmemek için elinden geleni yapar. Anne ve baba iyi günde kötü günde, hastalıkta evladını asla yalnız bırakmaz.

Zaman geçer. Anne ve baba çocuğunu büyütür, evlendirir. Ne yazık ki bu süreç içerisinde evladını büyüten anne ve baba yaşlanır. Önceden merhamet ve bakıma muhtaç olan çocuklar büyür. Ve zamanla anne ve baba evladın merhametine, yardımına ihtiyaç duyar. Her türlü fedakârlığı ve merhameti çocuktan esirgemeyen anne ve babadan çocuklarında bunları anne ve babasından esirgememeleri gerekir. Eğer anne ve babasını kabullenmezlerse, onları sokağa terk ederlerse ilerde aynı şekilde onların çocuklarının aynısını yapacaklarını unutmamalıdır. Anne ve baba hakkı asla ödenmez. Ve herkes onları baş tacı etmelidirler.

Beyza ÇORMAN

HOŞGELDİN BAHAR

Ne güzel geldin, hoş geldin.
Gelişinde açtın çiçekler.
Rengârenk oldu bahçeler.
Ağaçlarda güvercinler.
Doğayı süslediler.

Minik eller buluştu.
Parkalarda, bahçelerde.
Coşkuyla koşuşturdu.
İçimizi ısıtan gökyüzü,
Gülümseyen bulutlara kavuştu.

İMTİYAZ SAHİBİ

Osman KARAKUŞ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Aynur AKYÜZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Çetin ERDEN

GÖRSEL DANIŞMAN

Berrin BULUT

YAYIN KURULU

Beyhan KARAÇAĞIL

Burak MURAT

Sevilay ERCİĞEZ

OKUL ADRES TELEFON:

Ş.SELAHATTİN ŞİŞMAN İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Muhsin Yazıcıoğlu Mah. Sönlü Bulvarı No:36 06760

Çubuk/ANKARA 0312 838 42 23